

Divendres 25 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 9,18-22): Una vegada que Jesús feia pregària en un lloc apartat, els seus deixebles eren amb Ell. Llavors els preguntà: «Qui diu la gent que sóc jo?». Ells respongueren: «Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, que ets Elies; d'altres, que ha ressuscitat un dels antics profetes». Ell els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies de Déu». Però Ell els manà severament que no ho diguessin a ningú. Jesús afegí: «Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i ha de ressuscitar el tercer dia».

«Qui diu la gent que sóc jo? I vosaltres, qui dieu que sóc?»

Mn. Pere OLIVA i March
(Sant Feliu de Torelló, Barcelona, Espanya)

Avui, en l'Evangelí, hi ha dos interrogants que el mateix Mestre fa per a tots. El primer interrogant demana una resposta estadística, aproximada: «Qui diu la gent que sóc jo?» (Lc 9,18). Fa que ens girem al voltant i contemplem com resolen la qüestió els altres: els veïns, els companys de feina, els amics, els familiars més propers... Mirem l'entorn i ens sentim més o menys responsables o propers —depèn dels casos— d'algunes d'aquestes respostes que formulen els qui tenen a veure amb nosaltres i amb el nostre àmbit, “la gent”... I la resposta ens diu molt, ens informa, ens situa i fa que ens adonem d'allò que desitgen, necessiten, busquen els qui viuen al nostre costat. Ens ajuda a sintonitzar, a descobrir un punt de trobada amb l'altre per anar més enllà...

Hi ha una segona interrogació que demana per nosaltres: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» (Lc 9,20). Esdevé una qüestió fonamental que truca a la porta, que pidola de cadascú: una adhesió o un rebuig; una veneració o una indiferència; caminar amb Ell i en Ell o finalitzar un atansament de simple simpatia... Aquesta qüestió és delicada, és determinant perquè ens afecta. Què diuen el nostres llavis i les nostres actituds? Volem ser fidels a Aquell que és i dóna sentit al nostre ésser? Hi ha en nosaltres una sincera disposició a seguir-lo en els camins de la vida? Estem

disposats a acompanyar-lo a la Jerusalem de la creu i de la glòria?

«És un camí de creu i resurrecció (...). La creu és exaltació de Crist. Ho digué Ell mateix: ‘Quan seré enlairat, atrauré tothom cap a mi’. (...) La creu, doncs, és glòria i exaltació de Crist» (Sant Andreu de Creta). Disponibles per avançar cap a Jerusalem? Només amb Ell i en Ell, veritat?